

نامه‌ی خدا

صد از دی مرا به نام کوچک
صدای تو چه گرم و مهربان بود
نمی‌شد از صدای تو جدا شد
دو چشم من به سوی آسمان بود

ورق زدی تو ابر را بر ابریم
بهار داشت دیده می‌شد از دور
به دست او تو نامه داده بودی
خدای من تو هدیه‌هایی از نور

برای من خودت نوشته بودی
به عطر گل به خط خوب باران
در این زمان نوشدن کجایی؟
شکوفه کن شکوفه چون درختان

